Τό Γενέσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου (Λουκ. α΄ 1-25,57-61,76-80)
26 Ἰουνίου 2007

Ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἠσαΐα, ποὺ ἀκούγεται στὴ σημερινὴ ἑορτὴ τοῦ Γενεσίου τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου εἶναι ἀποκαλυπτικός. Ὁ προφήτης ὁραματίζεται τὸν Πρόδρομο νὰ προδρομεῖ μὲ τὸν λόγο του τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία, καταμεσῆς τῆς ἐρήμου.

Νὰ τί λέγει ὁ Προφήτης: «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ» (Ἡσ. 40, 3). Καλεῖ δηλαδὴ τὸ λαὸ νὰ εἶναι ἕτοιμος, γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Μεσσία· νὰ Τοῦ προσφέρει ἴσους δρόμους καὶ τρίβους γιὰ νὰ διαβεῖ, νὰ διδάξει καὶ νὰ περάσει μέσα στὶς ὑπάρξεις τους.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐξ ἀρχῆς εἰσέρχεται στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀσκεῖ πρωτεύοντα ρόλο. Προδρομεῖ τὸν ἰσχυρότερό του· ἑτοιμάζει τὶς ἀνθρώπινες ὑπάρξεις, γιὰ νὰ Τὸν ὑποδεχθοῦν, καὶ κλείνει μ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπο τὸν χρόνο τῆς ἀναμονῆς καὶ τῆς ἀναζήτησής Του.

Ὁ Θεὸς πλέον εἰσέρχεται στὴν ἀνθρώπινη ὑπόσταση καὶ πορεύεται μαζὶ στὸ δρόμο τῆς ἱστορίας. Καὶ ὁ προφήτης Ἠσαΐας ὁραματιζόμενος ὅλ᾽ αὐτὰ τὰ συγκλονιστικὰ γεγονότα ποὺ λαμβάνουν χώρα, γράφει μὲ ἀνακούφιση καὶ χαρά· «Εὐφράνθητι στείρα ἡ οὐκ τίκτουσα, ρῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα» (41,1).

Στὸ δὲ Εὐαγγέλιο ποὺ σήμερα διαβάζεται στὴν Ἐκκλησία, περιγράφεται τὸ πῶς ὁ προφήτης Ἰωάννης εἶναι ἐνταγμένος στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ διάσωση τοῦ ἀνθρώπου. «Ἐφανερώθη δὲ εἰς αὐτὸν (τὸν Ζαχαρία) ἄγγελος Κυρίου... καὶ τοῦ εἶπε μὴ φοβᾶσαι Ζαχαρία... ἡ γυναίκα σου Ἐλισάβετ θὰ σοῦ γεννήσει τέκνο καὶ θὰ καλέσεις τὸ ὄνομά του Ἰωάννη... καὶ θὰ εἶναι πραγματικῶς μέγας ἄνθρωπος ἀπ᾽ αὐτὸν τὸν Κύριο ἀνεγνωρισμένος...».

Ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος Ἰωάννης εἶναι μιὰ ξεκάθαρη ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ. Ἀπ᾽ αὐτὴ τὴ γέννησή του, ποὺ σήμερα ἑορτάζουμε, μέχρι τὸ δραματικὸ ἀποκεφαλισμό του εἶναι ἕνα διαρκὲς ἐγκόσμιο θαῦμα ἐνταγμένο στὴ θεϊκὴ ἐπέμβαση. Γι᾽ αὐτὸ ὁ προφήτης παρ᾽ ὅτι εἶναι ἕνας ἄνθρωπος γήϊνος, μέσα στὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες, ὅλη του ἡ πορεία ὡς βίωμα καθημερινότητας καὶ λόγος ἀποκαλύψεως, ὁδηγεῖ ἔξω ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια, στὰ οὐράνια.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος εἶναι ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ποὺ φέρνει τὴν ἀγγελία πὼς ὁ Μεσσίας ἦλθε, γιὰ νὰ προσφέρει τὸν ἑαυτό Του γιὰ νὰ ζήσουμε. Εἶναι ὁ μάρτυρας τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ καὶ διακηρύσσει μὲ τὸν λόγο του τὴν ἀξιοπιστία τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι τέλος ὁ Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ ποὺ «ἅπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου», ἐνῶ αὐτὸς αἰσθάνεται καὶ μικρὸς καὶ ἀδύναμος δοῦλος Του.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, στὴ σημερινὴ ἑορτὴ τοῦ Γενεσίου τοῦ Προφήτου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τὸ δυναμικὸ καὶ φλογερὸ Προφήτη τῆς ἐρήμου μὰ καὶ τοῦ κόσμου. Προβάλλει τὴν ἀσκητικὴ μορφή του μὲ τὸν πύρινο προφητικὸ λόγο, ποὺ καθηλώνει τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἐνοχλεῖ τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ἐτοῦτος ὅμως στέκεται ὄρθιος, γεμάτος θεϊκὴ δύναμη καὶ μιλάει γιὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, εἴτε τὸν ἀκολουθοῦν ὡς μεγάλο Προφήτη ποὺ «οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων…», τὸν ἀποδέχονται ὡς τὸν Πρόδρομο καὶ ἑτοιμάζουν τοὺς ἑαυτούς τους, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦν τὸν Μεσσία Χριστό· εἴτε τὸν ἀποδιώχνουν ἀπὸ τὴν ζωή τους κλείνοντας τὰ αὐτιά τους νὰ μὴν ἀκοῦνε τοὺς λόγους ποὺ τοὺς ἐνοχοποιοῦν καὶ φεύγουν μακριά του.

Ὅλοι ἐμεῖς σήμερα ποὺ ἑορτάζουμε τὸ Γενέσιο τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου, ἄραγε τὸν ἀποδεχόμαστε καὶ τὸν ἀκολουθοῦμε; Μεγάλο ἑτοῦτο τὸ ἐρώτημα ποὺ στέκεται μπροστά μας καὶ καθοριστικὸ ἄλλωστε τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ ποὺ λέμε πὼς ὑπηρετοῦμε. Καὶ μεγάλη ἡ ἀπάντησή μας ποὺ βεβαιώνει πὼς πράγματι διακονοῦμε ἐνσυνείδητα τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας.

Ἀρχιμ. Ν.Π.